

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Historia opery i teatru muzycznego
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	History of opera and musical theatre
Kierunek studiów	Muzykologia
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	II
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o sztuce / sztuki muzyczne
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. szt. muz. Iwona Sawulska
---	----------------------------------

Forma zajęć	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Wykład	30	1	2

Wymagania wstępne	Gruntowna wiedza z zakresu historii muzyki; orientacja w gatunkach muzyki i ich twórcach oraz w budowie strukturalnej opery, operetki, musicalu, wodewilu, singspielu i baletu, widowiska muzycznego.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Przedstawienie najważniejszych sposobów inscenizacyjnych w historii teatru muzycznego oraz orientacja w ewolucji gatunków scenicznych. Umiejętność pojmowania gatunków teatru muzycznego i opery jako synkretyzmu sztuk: muzyki, literatury, tańca, gry aktorskiej, scenografii i multimediiów. Przyswojenie najnowszych trendów i kierunków rozwoju sztuk muzyczno-scenicznych. Wypracowanie analitycznego warsztatu krytycznego do interpretacji i opisu publicystycznego i naukowego.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma pogłębioną i wielokontekstową specjalistyczną wiedzę z zakresu historii opery i teatru muzycznego w zakresie niezbędnym do podjęcia aktywności zawodowej na współczesnym na rynku pracy.	K_W22
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Dysponując pogłębioną i wielokontekstową specjalistyczną wiedzą z zakresu historii opery i teatru muzycznego jest gotowy do podjęcia aktywności zawodowej na współczesnym na rynku pracy.	K_K10

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Najsłynniejsze teatry tańca w Polsce i na świecie. Teatry Broadwayowskie - nowe zjawisko teatralne. W czym tkwi ich sukces? (począwszy od pierwszej sceny na Broadwayu w NY). Współczesne ośrodki szkoły kontratenorowej w Polsce i na świecie. Odniesienie do historycznej szkoły kastratów. Afrykański teatr operowy (Opera Africaans): Poskantoor, Rooiland. Kierunek rozwoju. Ciemnoskóre primadonny (Leontyna Price, Jessye Norman, Kathlen Battle, Marion Anderson, Barbara Hendricks, Shirley Verrett). Fenomen "Chłopaka z Sosnowca" (życie, działalność, tradycja, festiwale, ciekawostki). L. Pavarotti, P. Domingo, J. Careras i początek tradycji "trzech tenorów". Yma Sumac zwana "Słowikiem Andów" - czyli indiańska egzotyka w operze. Maria Callas - technika wokalna czy naturalne możliwości? (role, kreacje aktorskie, kształcenie, ciekawostki). Śpiewacy Wagnerowscy - nowe wyzwania techniki wokalne. Barokowe początki scenografii operowej. Największe symbole i literackie wzorce w teatrze operowym XVIII, XIX i XX w. Słynni libreciści. Wojciech Bogusławski czyli "ojciec teatru polskiego". Twórczość G. Verdiego - największy rozkwit opery włoskiej. "Podkasana muza" czyli nowy gatunek – operetka (pierwowzór, najwięksi twórcy i ich dzieła). Musical czy film muzyczny? Granice gatunku. (cechy, twórcy, największe dzieła). Powstanie opery-songu: współpraca B. Brechta i K. Weilla. Kamera wkracza to teatru: filmowe realizacje dzieł operowych, operetkowych

i musicalowych (reżyserzy, producenci, artyści oraz trudności). Najwięksi propagatorzy teatralnej sceny muzycznej (festiwale, felietony i audycje). XXI wiek i kryzys muzycznych scen teatralnych. Jaki teatr muzyczny ma szansę w pop-kulturze? Scenografia w teatrze muzycznym: od rekwizytu do multimediiów.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W_01	Wykład konwencjonalny z elementami prezentacji	Zaliczenie ustne	Protokół
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja / Zaliczenie ustne	Protokół

VI. Kryteria oceny, wagi...

Warunkiem niezbędnym do uzyskania oceny pozytywnej jest frekwencja na zajęciach mieszcząca się w limitach zapisanych w Regulaminie studiów KUL, regularne przygotowywanie się do zajęć, aktywny w nich udział (w zakresie przewidzianym formą zajęć) oraz realizowanie we wskazanych terminach i zgodnie z otrzymanymi zaleceniami zadań wyznaczonych przez prowadzącego (np. prace cząstkowe, referaty, eseje, prezentacje, analizy, itp.). Formę końcowego kolokwium (z odniesieniem do określonych efektów uczenia się) wskazano w punkcie V niniejszej karty (metody weryfikacji). Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną oceny uzyskanej na końcowym kolokwium i wszystkich ocen cząstkowych uzyskanych przez studenta na zajęciach.

Ocena bardzo dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu bardzo dobrym. Student ma uporządkowaną i szczegółową wiedzę dotyczącą zagadnień omawianych na wykładzie.
Ocena dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dobrym. Student ma dość dobrze uporządkowaną i ogólną wiedzę dotyczącą zagadnień omawianych na wykładzie.
Ocena dostateczna	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dostatecznym. Student ma względnie uporządkowaną wiedzę dotyczącą zagadnień omawianych na wykładzie.
Ocena niedostateczna	Niezrealizowanie założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	75

Do realizacji przez studenta zaleconych działań w ramach pracy indywidualnej zalecane są następujące pomoce naukowe, które student ma obowiązek zorganizować we własnym zakresie: notatnik lub laptop do sporządzania notatek. Uczelnia zapewnia dostęp do następujących pomocy naukowych: wydruki materiałów niezbędnych do realizacji zajęć dydaktycznych, dostęp do biblioteki, fonoteki i wybranych internetowych platform naukowych z literaturą naukową, bezpłatny dostęp do Internetu na terenie kampusu (zgodnie z obowiązującymi na Uczelni procedurami), dostęp do sprzętu audio (odtwarzacz płyt CD – w wybranych salach).

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
A. Batta: <i>Opera, kompozytorzy, dzieła, wykonawcy</i> , Wyd. Könnemann 2001; R. Golianek – <i>Zrozumieć operę</i> , AM w Łodzi 2009; W. Panek – <i>Śpiew, śmiech i grzech (rozmowy wokół teatru muzycznego)</i> , KAW, Poznań; L. Kydryński: <i>Opera na cały rok cz. I i II Kalendarium</i> , PWM; H. Swolkień: <i>Spotkanie z operą</i> , Państw. Zakł. Wydawnictw szkolnych, W-wa; D. Wyszogrodzki: <i>Ale Musicale!</i> ; wyd. MARGINESY, Warszawa 2018; M. Bielacki – <i>Musical, geneza i rozwój formy dramatyczno-muzycznej</i> , Wyd. Uniwersytetu Łódzkiego, 1994

Literatura uzupełniająca

J. Berski: *W teatrze dźwięku i ruchu*, Wyd. Pomorze, 1985; A. Biała – *Literatura i muzyka. Korespondencja sztuk*, Wyd. Szkolne i pedagogiczne, PWN 2011; *Opera polska XVIII i XIX w.* pod red. M. Jabłońskiego, J. Stęszewskiego i J. Tatarskiej; Wyd. Poznańskiego Tow. Przyjaciół Nauk, Poznań 2000, (Poniatowska, Żórawska-Witkowska, Komorowska, Golianek, Tatarska); M. Wenzel-Jelinek, K. Roschitz – *Grosse Sänger*, Wyd. Schweizer Verlagshaus, Zurich, (słowo wstępne: Claudio Abbado); Dawid W. Barber – *Kiedy gruba dama śpiewa – czyli historia opery wyłożona wreszcie jak należy*, Wyd. Adamantan 2001; W. Haas - *Słowiki w aksamitach i jedwabiach*, PWM 1986; J. Ciechowicz – *Współczesne formy teatru muzycznego (na świecie, w Polsce, w Gdyni)*, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, 2009